

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120203911
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120203911.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: F. I. O., Z.. XX.XX.XXXX, B. T. X. X, XXX XX X., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, o vydanie bezdôvodného obohatenia 6790,13 EUR s prísl. a o určenie NZP, takto

rozhodol:

I. žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 6.790,13 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 25.04.2020 do zaplatenia, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. R. XXXXXX-XX, z 04.10.2011, v Základných podmienkach, v znení: „Čiastka B Úveru vo výške: 414 EUR bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj „CFH“) číslo: XXX XXX XXXX/XXXX Účel: úhrada výdavkov - nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím Úveru vynaložených na tento účel CFH.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

III. p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobou súdu doručenou dňa 26.03.2020 navrhla žalobkyňa, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 6.790,13 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému, určiť že zmluvná podmienka uvedená vo výrokovej časti rozsudku je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ako aj nahradiť trovy konania.

V rámci odôvodnia žaloby žalobkyňa poukázala na to, že predmetom konania je zmluva o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. R. XXXXXX-XX zo dňa 04.10.2011, pričom predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 24.414 EUR, z čoho sumu 414 EUR si žalovaná započítala na úhradu nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru, suma 15.523,37 EUR bola započítaná na úhradu pohľadávok banky voči klientovi a suma 8.476,63 EUR predstavovala istinu úveru, ktorá bola žalobkyni v skutočnosti poskytnutá. Žalobkyňa z titulu predmetného úveru doposiaľ zaplatila sumu 30.790,13 EUR, čo žalovaný nerozporoval. Zo žaloby ďalej vyplýva, že predmetná úverová zmluva musí obsahovať obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom v zmluve absentuje doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ako aj predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). Absencia týchto náležitostí má za

následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa taktiež poukázala na to, že zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN, keďže podľa oficiálnej internetovej kalkulačky výška RPMN predstavuje 10,77 % a v zmluve je uvedená nesprávna výška 8,76 %. Bezdôvodné obohatenie predstavuje rozdiel medzi platbami žalobkyne a výškou úveru 24.000 EUR, čo predstavuje rozdiel 6.790,13 EUR. Ohľadom neprijateľnej zmluvnej podmienky žalobkyňa citovala rozhodnutia, na základe ktorých už súdy rozhodli o určení neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, napr. rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 20Csp/90/2018, z ktorého okrem iného vyplýva:

„Súd následne skúmal, či napadnutá zmluvná podmienka je neprijateľná. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky naplňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Poplatok, ktorého určenie neprijateľnosti sa žalobcovia domáhajú, odráža úhradu výdavkov a nákladov spoločnosti Consumer finance Holding, teda ani nie veriteľa, za poskytnutý úver. Z uvedeného vyplýva, že tento poplatok nie je v záujme spotrebiteľa. Nemá rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znásňanie spotrebiteľom. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľom, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa, je v rozpore s dobrými mravmi.“

2. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 29.06.2020 k žalobe uviedol, že v zmluve neabsentuje údaj o dobe trvania zmluvy o úvere, keďže v zmluve je uvedená prvá splátka 20.11.2011 a posledná splátka 20.10.2021, a taktiež aj lehota splatnosti 120 kalendárnych mesiacov od poskytnutia úveru, pričom žalovaný má za to, že tieto údaje sú uvedené spôsobom primeraným rozumovým schopnostiam priemerného spotrebiteľa. Žalovaný sa taktiež vyjadril, že v zmluve je správne uvedená celková čiastka spojená s úverom a predpoklady použité pre výpočet RPMN. Poukázal na to, že poistenie bolo na dobrovoľnej báze, preto ho nie je možné zarátavať do výpočtu RPMN. Žalovaný taktiež vzniesol námietku premlčania.

3. Žalobkyňa v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 27.05.2021 poukázala na to, že zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, pričom sa jedná o samostatnú náležitosť, ktorá musí byť uvedená osobitne a jej neuvedenie nemožno odôvodňovať možnosťou vyvodenia si údajov o dobe trvania zmluvy. Taktiež poukázala na to, že zmluva je nejasná a neurčitá v časti výšky úveru, keďže v zmluve je uvedená výška 24.000 EUR ale aj 24.414 EUR. V súvislosti s poistením žalobkyňa poukázala na to, že zo zmluvy je evidentné, že zaškrtnutie políčka v časti poistenia bolo dopredu technicky predvyplnené. V súvislosti s neprijateľnou zmluvnou podmienkou poukázala na to, že sa nedomáha určenia neprijateľnosti poplatku za poskytnutie úveru, ale úhrady výdavkov - nákladov CFH v súvislosti s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CFH. Uviedla, že nebola v nijakom právnom vzťahu s CFH a nevidí dôvod na to, aby mala takéto výdavky uhrádzať. Má za to, že sa jedná o skryté prenášanie skutočnej ceny služby do poplatkov. V súvislosti so subjektívnou premlčacou lehotou poukázala na to, že pre začiatok jej určenia je dôležitá vedomosť o rozhodných skutočnostiach, ktoré získala v danom prípade od Združenia na ochranu spotrebiteľa a čo sa týka objektívnej premlčacej lehoty, požaduje aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu, nakoľko sa žalovaný na jej úkor obohatil úmyselne. Taktiež poukázala na zásadný rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C 485/19 Profi Credit Slovakia s.r.o. zo dňa 22.04.2021 a konkrétne na zásadu efektivity, ktorá sa má vykladať tak, že v prípade spotrebiteľských sporov je na mieste aplikácia 10 ročnej objektívnej premlčacej lehoty.

4. Zo zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. R. XXXXXX-XX zo dňa 04.10.2011 vyplývajú tieto základné podmienky

Časť A úveru vo výške: 8.476,63 EUR bude prevedená na osobný účet Klienta číslo:

XXXXXXXXXX/XXXX - Všeobecná úverová banka

Mesačná anuitná splátka (Ak): 315,3 EUR z toho poistne je 13,55 EUR a poistné poistenia nehnuteľnosti je 0 EUR

Dátum prvej splátky: 20.11.2011

Lehota splatnosti: 120 kalendárnych mesiacov od poskytnutia Úveru

Počet anuitných splátok (n): 120

Termín konečnej splatnosti: 20.10.2021

Druh úrokovej sadzby: fixovaná na 5 rokov

Ročná úroková sadzba (X): 8,3 % p.a. (platná ku dňu schválenia úveru)

Čerpanie úveru jednorazovo dňa: 11.10.2011

Splácanie úveru: Splácanie úveru: formou mesačných anuitných splátok na Úverový účet oznámený Klientovi písomne alebo bankovým inkasom z osobného účtu Klienta vedeného v Banke formou mesačných anuitných splátok

Účel poskytnutia úveru: bezúčelový

Zabezpečenie úveru: - záložné právo k nehnuteľnosti špecifikovanej v záložnej zmluve, */poistenie úveru (iba v prípade, ak si klient zvolil poistenie)

V prípade nesplácania úveru je banka oprávnená postupovať podľa príslušných ustanovení OP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy.

Čiastka B úveru vo výške: 414 EUR bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj, "CFH") číslo XXX XXX XXXX/XXXX

Účel: úhrada výdavkov - nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CFH

Časť C úveru je časť istiny určená na úhradu pohľadávok:

1. Banky voči Klientovi zo Zmluvy č. 19681 vo výške 10.218,2 EUR bude prevedená na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX - Všeobecná úverová banka

2. CFH a. s. voči Klientovi zo Zmluvy č. 6059767 vo výške 1.004,95 EUR bude prevedená na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX - Všeobecná úverová banka, VS 6059767

3. CFH a. s. voči Klientovi zo Zmluvy č. 7080332 vo výške 1.852,24 EUR bude prevedená na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX - Všeobecná úverová banka, VS 7080332.

4. CFH a. s. voči Klientovi zo Zmluvy č. 6092129 vo výške 1.051,98 EUR bude prevedená na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX - Všeobecná úverová banka, VS 6092129.

5. CFH a. s. voči Klientovi zo Zmluvy č. 0030634944 vo výške 1.396 EUR bude prevedená na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX - Všeobecná úverová banka, VS 0030634944.

Súčet pohľadávok: 15.523,37 EUR

Celková výška úveru (S): 24.414 EUR

Ročná percentuálna miera nákladov: 8,76 %. Celkové náklady Dlužníka (budúca hodnota spotrebného úveru) 36.210 EUR, z toho výška istiny je 24.000 EUR a výška úrokov s poplatkami 12.210 EUR.

Priemerná hodnota RPMN: 11,98 %.

5. Žalovaná v rámci výsluchu pred súdom vypovedala, že v čase pred uzavretím tejto zmluvy mala 4 pôžičky (pozn. súdu: zmluvy týkajúce sa Všeobecnej úverovej banky) a pred uzavretím zmluvy ju oslovil jeden pán, ktorý jej povedal, že vie dosiahnuť to, aby platila nižšiu splátku týchto úverov, a to tak, že by jej pripravil jeden úver, z ktorého by boli splatené tieto 4 úvery a celková splátka bola nižšia akoby boli splátky týchto jednotlivých 4 úverov. Keďže v tom čase mala ešte aj ďalšie úvery, súhlasila s tým, že v prípade pokiaľ bude splátka nižšia, bude to pre ňu výhodnejšie, preto aj túto zmluvu podpísala. Uviedla, že si nepamätá na to, aby v súvislosti s touto zmluvou bola uzatvorená aj nejaká záložná zmluva. V súvislosti s poistením uviedla, že ona žiadne poistenie neuzatvárala, ohľadom poistenia jej nebolo nič povedané, teda nikto ju o žiadnom poistení neinformoval a nevie ani teda na aký účel by mala byť uzatvorená poistná zmluva. Uviedla, že splátka úveru bola 315 EUR a v takejto výške úver splácala. V súvislosti s momentom, kedy sa prvýkrát dozvedela o tom, že si môže uplatniť bezdôvodné obohatenie, žalobkyňa uviedla, že najprv kontaktovala Prvú oddížovaciu spoločnosť a následne jej jedna známa poradila, aby išla do Združenia na ochranu spotrebiteľov HOOS, kde aj prvýkrát bola niekedy v roku 2015, pričom tam postupne nosila doklady a keďže mala 21 úverov, nemala už možno ani úplný prehľad v týchto veciach. Tiež potvrdila, že niektoré doklady ani nemala k dispozícii a boli žiadané cestou združenia od jednotlivých nebankoviek, resp. bánk. Poukázala na to, že papiere nosila v podstate podľa toho, kto sa jej vyhrážal exekúciou, resp. kto jej telefonoval, posielal upomienky a vytváral na ňu tlak, pretože tieto úvery brala aj v priebehu obdobia, keď už bola skontaktovaná so združením HOOS. Doklady nosila postupne, pričom prvé doklady v roku 2015 doniesla v súvislosti so zmluvami z Profi Creditu, neskôr tam bola aj kvôli Home Creditu, Slovenskej sporiteľni, Pohotovosti, Kešovke a čo sa týka zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania, tak tieto doklady tam doniesla možno pred rokom a pol, resp. pred dvoma rokmi.

6. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 21.02.2020 vyplýva, že v uvedený deň, t.j. 21.02.2020 žalobkyňa predložila Združeniu predmetnú zmluvu o poskytnutí úveru HypoPôžička zo dňa 04.10.2011, pričom po posúdení tejto zmluvy združenie informovalo žalobkyňu o tom, že zmluva by mala byť bezúročná a bez poplatkov, a taktiež obsahuje neprijateľné podmienky. Združenie ju taktiež informovalo o tom, že pokiaľ jej bol poskytnutý úver 24.000 EUR a zaplatila sumu 30.790,13 EUR, bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 6.790,13 EUR.

7. Podľa § 1 ods. 3 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom nie sú:

c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako 10 rokov.

8. Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

9. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech, získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

10. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

11. Žalovaný v rámci svojej argumentácie poukazoval na to, že na predmetnú zmluvu sa nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., keďže podľa § 1 ods. 3 písm. c) tohto zákona, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti a ktorého lehota splatnosti je viac ako 10 rokov. Žalovaný až na poslednom pojednávaní súdu, ako aj protistrane krátkou cestou doručil zmluvu o zriadení záložného práva. Žalovaný zároveň poukázal na to, že úver bol čerpaný 11.10.2011 a posledná splátka bola určená 20.10.2011, čo predstavuje prekročenie 10 ročnej lehoty o 9 dní. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon o spotrebiteľských úveroch sa neaplikuje na úvery, ktorých lehota splatnosti je viac ako 10 rokov. Zo zmluvy nepochybne vyplýva, že lehota splatnosti je 120 kalendárnych mesiacov od poskytnutia úveru, čo je 10 rokov, nie viac, pričom pokiaľ prvá splátka bola splatná až 20.11.2011 a posledná 20.10.2021, je to tiež len 10 rokov a nie viac.

Nemožno účelovo kombinovať dátum poskytnutia úveru s poslednou splátkou a z toho vyvodiť to, že lehota splatnosti je viac ako 10 rokov. V zmluve je nepochybne uvedený počet anuitných splátok 120, čo znamená, že sa jedná o zmluvu na obdobie 10 rokov, teda nie na dlhšie obdobie ako 10 rokov. Podľa názoru súdu ani samotný žalovaný nemal úmysel dojednávať zmluvu na dlhšie obdobie ako 10 rokov (napr. na obdobie 10 rokov a 9 dní), pretože pokiaľ by to tak bolo, bol by to v zmluve jasne uvedený a v tomto ohľade je podľa názoru súdu podstatný počet splátok, ktorý je nepochybne, a taktiež to vyplýva aj z dátumu prvej a poslednej splátky. Súd taktiež v tejto súvislosti poukazuje na znenie ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Vzhľadom na uvedené, je teda zrejmé, že zákon o spotrebiteľských úveroch sa na predmetnú zmluvu vzťahuje.

12. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluva, ktorá je predmetom tohto konania, neobsahuje obligatórne zákonné náležitosti, a to uvedenie druhu spotrebiteľského úveru, doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj predpokladov použitých pre výpočet RPMN. Absencia týchto náležitostí je podľa názoru súdu nepochybne a má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve teda absentuje uvedenie druhu spotrebiteľského úveru, pričom v základných podmienkach nie je uvedené, o aký úver sa jedná a zmluva obsahuje v podstate iba nadpis „zmluva o poskytnutí úveru HypoPôžička“, čo nespĺňa náležitosť uvedenia druhu spotrebiteľského úveru. V zmluve taktiež nepochybne nie je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom pokiaľ žalovaný odkazoval na prvú splátku, poslednú splátku, resp. lehotu splatnosti, tak tieto skutočnosti nemôžu nahrádzať uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako samostatnej náležitosti, pričom pre súd sa javí nepochopiteľné, z akého dôvodu nie je táto náležitosť jasne uvedená v zmluve tak, ako vyplýva z citovaného zákona, pretože pokiaľ by tento údaj bol nepochybne uvedený, nemusel by žalovaný poukazovať na to, akým spôsobom si je možné tento údaj zo zmluvy vyvodiť. Zmluva zároveň neobsahuje uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN, ako samostatnej náležitosti, pretože taktiež nepostačuje to, že zo zmluvy by si bolo možné vyvodiť jednotlivé predpoklady použité pre výpočet RPMN, a táto náležitosť musí byť uvedená ako samostatná tak, aby z týchto údajov bolo možné nepochybne určiť RPMN pre danú konkrétnu zmluvu.

13. Žalobkyňa taktiež poukázala na to, že v zmluve nie je uvedená správne celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve je uvedená suma 36.210 EUR, ktorá predstavuje 120 splátok vo výške 301,75 EUR mesačne, keďže zo zmluvy vyplýva, že celková mesačná splátka je 315,30 EUR a z toho suma 13,55 EUR predstavuje poistné. Samotná žalobkyňa v rámci výsluchu pred súdom uviedla, že žiadne poistenie nedojednávala, nikto jej o poistení nič nevravel a ani nevie, čoho by sa poistenie malo týkať. V súvislosti s poistením sú v bode 4 zmluvy uvedené dve možnosti, a to „požadujem základný poistný balík“ a „odmietam poistenie“, pričom z textu zmluvy je zrejmé, že krížik pri texte „požadujem základný balík poistenia“ je vopred technicky predtlačенý, teda je zrejmé, že sa nejedná o zaškrtnutie jednej z týchto možností napr. perom pri dojednávaní zmluvy, čo aj vzhľadom na vyjadrenie samotnej žalobkyne evokuje záver o tom, že poistenie bolo vopred predformulované a žalobkyňa nemala možnosť poistenie odmietnuť, dokonca subjekt, ktorý dojednával túto zmluvu ju o tom žiadnym spôsobom neinformoval. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalovaný v tomto ohľade nenavrhol ani neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by svedčali o opaku, teda že žalobkyňa poistenie uzavrieť nemusela a že toto už nebolo vopred pretlačené v zmluve. Za tejto situácie je teda celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmluve uvedená nesprávne, keďže správna výška má byť 37.836 EUR (315,30 EUR x 120 splátok), a teda nesprávne uvedenie tejto čiastky má, podľa názoru súdu, ten istý dôsledok, akoby táto celková čiastka uvedená nebola, čo má taktiež za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti je taktiež nepochybne, že aj výška RPMN nie je určená správne, keďže pri jej výpočte neboli zarátané náklady na poistné, a teda RPMN je určená v neprospech spotrebiteľa, čo má taktiež za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

14. Žalovaný taktiež vzniesol námietku premlčania v súvislosti s uplatneným nárokom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, k čomu súd uvádza, že z výsluchu samotnej žalobkyne, ako aj z potvrdenia Združenia HOOS vyplynulo, že žalobkyňa sa o tom, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, dozvedela vo februári roku 2020 a žalobu v tejto veci podala v marci roku 2020, teda dvojročná subjektívna premlčacia lehota neuplynula a z tohto dôvodu uplatnený nárok nie je premlčaný. V tomto ohľade súd poukazuje na to, že sa musí jednať o skutočnú, preukázanú vedomosť, nie iba predpokladanú vedomosť.

V súvislosti s objektívnou premlčacou lehotou súd poukazuje na to, že v danom prípade je na mieste aplikácia 10 ročnej premlčacej lehoty. V tomto ohľade odkazuje na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 22.04.2021 vo veci C 485/2019, ako aj aktuálne rozhodnutia odvolacieho súdu, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp/47/2020, z ktorého okrem iného vyplýva:

Pokiaľ ide o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 238/2017 zo dňa 18.10.2018 na ktoré poukázal súd prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že z tohto rozhodnutia v žiadnom prípade nevyplýva záver o nemožnosti aplikácie 10-ročnej objektívnej premlčacej doby. Najvyšší súd SR konštatoval, že samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúca sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch, samé o sebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel veriteľa, preto je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, resp. získania neoprávneného majetkového prospechu. Pri bezdôvodnom obohatení je preto dôležité zistiť, kedy k obohateniu došlo z objektívneho hľadiska a v tom čase preukázať úmysel veriteľa, resp. jeho zavinenie, aby bolo možné jednoznačne posúdiť, či je potrebné aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú premlčaciu dobu. Z uvedeného rozhodnutia tak vyplýva, že v prvom rade je potrebné správne právne posúdiť, z akého dôvodu došlo k bezdôvodnému obohateniu, pretože iná situácia nastáva napr. pri bezdôvodnom obohatení bez právneho dôvodu, a iná zase pri bezdôvodnom obohatení z neplatného právneho úkonu z časového hľadiska, kedy k obohateniu reálne došlo. Až po správnom určení okamihu, kedy k obohateniu došlo, je možné pristúpiť ku skúmaniu zavinenia veriteľa.

Odvolací súd dovoľí poukázať ešte na bod 42. v spojení so záverom Písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-485/19 zo dňa 07.10.2019, kde Európska komisia uviedla, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať tak, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie plnenia bezdôvodného obohatenia vzniknutého na základe plnenia spotrebiteľa z nekalej zmluvnej podmienky má pre uplatnenie 10-ročnej objektívnej premlčacej doby povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa. Rovnako odvolací súd poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 zo dňa 22.04.2021, v ktorom Súdny dvor uviedol, že zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice 2008/48/ES z 23.04.2008, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

Odvolací súd poukazuje na závery rozsudku Súdneho dvora z 22.04.2021 vo veci C-485/2019, z ktorého vyplýva, že zásada efektivity sa má vykladať tak, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

Ako vyplýva aj z odôvodnenia predmetného rozhodnutia a znenia prejudiciálnej otázky, možno dospieť k záveru, že Súdny dvor aj keď uznal, že ochrana spotrebiteľa nie je absolútna a že stanovenie primeraných lehôt na podanie žalôb je v záujme právnej istoty a je zlučiteľné s právnym únie tak za okolností, že v konkrétnej veci stanovenom začiatku plynutia premlčacej lehoty existuje nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľ sa počas stanovenej lehoty nebude dovoľávať práv, ktoré mu priznáva právo únie. Pokiaľ trojročná lehota podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, pričom k premlčaniu dôjde aj vtedy, keď spotrebiteľ nie je schopný sám posúdiť, či je zmluvná podmienka nekalá, potom je nutné zohľadniť vzhľadom na znevýhodnené postavenie, v ktorom sa nachádzajú spotrebiteľia voči predajcom alebo dodávateľom. Súdny dvor následne uviedol, že procesné podmienky tým, že vyžadujú od spotrebiteľa, aby podal žalobu v lehote 3 rokov od dátumu, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, pričom k tomuto môže dôjsť počas plnenia dlhodobej zmluvy, sú takej povahy, že môžu nadmerne sťažovať výkon práv, ktoré mu priznáva smernica. Súdny dvor vo svojom rozsudku využil ako výkladovú metódu zásadu (princíp) efektivity, ktorá v zmysle právnej teórie je výkladovou metódou, podľa ktorej ide o dosiahnutie maximálneho účinku danej právnej úpravy z hľadiska jej zmyslu a úmyslu zákonodarcu. V zmysle zásad aplikácie práva Európskej únie platí zásada priameho účinku, zásada prednosti ako aj zásada zodpovednosti štátu za škodu v prípade nerešpektovania rozhodnutí Súdneho dvora vnútroštátnymi súdmi. Zásada efektivity (effet utile) je najčastejšou a pravidelne využívanou zásadou v rozhodnutiach Súdneho dvora, a to vo všetkých právnych oblastiach rozhodovania Súdneho dvora. Ide o systémovú zásadu aplikácie práva Európskej únie. Členským štátom Európskej únie vyplýva povinnosť dodržiavať právo Európskej únie .

V európskom práve nie je priamo definovaný precedenčný systém, no výklad európskeho práva, ktorý poskytuje Súdny dvor je záväzný, preto podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie Súdneho dvora vo veci prejudiciálneho konania je záväzné nielen pre súd, ktorý položil otázku, ale aj pre všetky ostatné súdy členských štátov Európskej únie. Len takýmto postupom možno dosiahnuť jednotnosť a súlad práva Európskej únie. Tento záver vyplýva aj z Článku 267 a nasledujúcich Zmluvy o fungovaní Európskej únie tak, aby bol zabezpečený jednotný výklad práva EÚ. V prípade, že príslušný členský štát nesplní svoju povinnosť, v takomto prípade sa tento členský hrozí, že Súdny dvor v prípade sťažnosti Komisie rozhodne o tom, že členský štát porušuje právo Európskej únie, čo doposiaľ sa stalo síce iba zriedkavo (porovnaj rozhodnutie C - 129/2000 Komisia proti Taliansku), no v každom prípade takáto možnosť konštatácie, že členský štát porušuje právo Európskej únie v prípade, že jeho vrcholné súdne inštitúcie systematicky ignorujú právo Európskej únie tu existuje. Aj z dostupných komentárov vyplýva záver, že interpretácia európskeho práva, ktorú vykonáva Súdny dvor v rámci prejudiciálneho konania má záväznú silu vo vzťahu nielen k účastníkom konania, ale aj vo vzťahu ku všetkým národným súdom členských štátov ako aj iným orgánom, ktoré budú aplikovať európske právo do budúcnosti. Judikatúra Súdneho dvora sa teda neuplatňuje len na sporové strany v konkrétnom prípade, ale aj na neurčitý počet osôb, preto ho možno použiť opakovane. Tento záver vyplýva aj z rozsudku vo veci 238/81 z 6.10.1982 vo veci CILFIT vs. Lanificio di Gavardo SpA.

Aj z dôvodu takéhoto výkladu práva Európskej únie preto odvolací súd má za to, že je nutné rešpektovať citované rozhodnutie Súdneho dvora a v prejednávanej veci neaplikovať trojročnú objektívnu premlčaciu dobu.

15. Žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval, že z titulu tejto zmluvy mu bola zaplatená celková čiastka 30.790,13 EUR a úver bol poskytnutý vo výške 24.000 EUR, čo predstavuje rozdiel 6.790,13 EUR. Vzhľadom na vyššie uvedený záver o bezúčelnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru, preto súd priznal žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 6.790,13 EUR spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, ktorá mu bola doručená dňa 24.04.2020, preto sa nasledujúcim dňom dostal do omeškania s plnením dlhu.

16. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákona, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

19. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo

výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Zmluvná podmienka, na základe ktorej bola suma 414 EUR prevedená na účet Consumer Finance Holding (CFH) s účelom úhrady výdavkov - nákladov CFH súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel CFH, je nepochybne neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko zo zmluvy vôbec nie je zrejmé, čo konkrétne predstavujú tieto náklady, čo ich tvorí, z akého titulu ich má dlžník platiť tretiemu subjektu a aké protiplnenie z úhrady tohto poplatku vyplýva pre spotrebiteľa. Súd považuje dojednanie takéhoto poplatku v prospech tretieho subjektu dokonca až za absurdné a je zároveň nepochybné, že predmetná zmluva bola dojednaná ako formulárová zmluva, ktorú predložil žalovaný žalobkyni na podpis a nemohla byť individuálne dojednaná, keďže jej obsah žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Veriteľ takýmto spôsobom nepochybne zasiahol do práv žalobkyne a spôsobil hrubú nerovnováhu v neprospech žalobkyne, ako spotrebiteľky, preto súd aj v tejto časti žalobe vyhovel.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. O trovách konania rozhodol súd na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).